

Historisk lovforslag om soknediakoner

– Dersom Stortinget vedtar den lov om soknediakoner som Regjeringen nå har lagt fram, vil dette være en historisk begivenhet. Diakontjenesten er en viktig del av kirkenes arbeid, og bør få den statushevingen en lovfesting av stillingene betyr.

Det var kirke- og undervisningsminister Kjell Magne Bondevik som sa dette ved framleggelsen av et forslag til lov om diakontjeneste i Den norske Kirke. Lovforslaget passerte statsråd den 27.3.1985.

– Diakoni er omsorg for mennesker, en tjeneste som har vært sentral i kirken helt fra dens begynnelse. Det er et sterkt ønske i Den norske kirke om å bygge tjenesten ut, også ved flere diakoner i menighetene.

Hovedhensikten med lovforslaget er å stimulere denne virksomheten. For det første er det i seg selv viktig at stillingene blir lovfestet. Det øker deres status og setter de mer på linje med f.eks. preste- og kateketstillinger. Dessuten lovfestes det en tilskuddsordning vi håper skal virke stimulerende til opprettelse av diakonstillinger i menigheters eller kommuners regi. Staten kan yte inntil 50% støtte, gjennom en bevilgning Bispedømmerådene vil disponere.

Noen har ment at stillingene burde være statsstillinger, hjemlet i Statsbudsjettet. Men når vi vet at det er ca. 1.000 sogn i landet, vil vi med den vanlige takt i opprettelsen av statlige stillinger måtte se mange årtider framover før det blir en rimelig dekning. Dessuten har vi fortsatt ikke bygd ut nok preste-til-

linger, ved eventuelt statlige diakonstillinger vil det måtte komme inn i konkurranse med disse. Da ville det ta enda lengre tid både før diakon- og kateketstillingene var skikkelig bygd ut. Gjennom en tilskuddsordning kan det imidlertid bedre stimuleres til opprettelse av stillinger ved lokalt initiativ, uten at de lokale organer skulle «vente» på at stillingene kom på statsbudsjettet.

Mange steder kan det være aktuelt med en diakon over et større område enn et sogn eller et prestegjeld.

Ved Bispedømmerådene er det diakonkonsulenter, noe som betyr mye for å stimulere og veilede diakonalt arbeid i menighetene. Disse stillingene blir nå lovfestede, sa Bondevik.

Stillingsbetegnelse og utdanning

Tittelen «soknediakon» er brukt som stillingsbetegnelse for å understreke at tjenesten skal være knyttet til den lokale menighet. I lovforslaget åpnes det likevel for bruk av tittelen menighetsdiakon eller prostidiakon, dersom lokale forhold taler sterkt for det, heter det i en pressemelding fra KUD.

Departementet mener at det er rimelig at soknediakonen og diakonikonsulent har 3-årig fagutdanning innen helse-, sosial- eller pedagogikksektoren i tillegg til ett års diakonal utdanning. Konsulentene bør også ha administrativ utdanning eller erfaring.

På kirkelig hold har det i mange år vært arbeidet for å styrke diakontjenesten og bispemøtet hen-

stilte i 1969 til departementet å ta skritt til å få opprettet lovfestede diakonstillinger.

Våren 1973 kom regjeringen Korvald med en lovproposisjon om diakontjeneste, men denne ble ikke behandlet av Stortinget og heller ikke fremmet på nytt av regjeringen Bratteli som overtok høsten samme år.

I mellomtiden er spørsmålet om diakontjeneste i lokalsamfunnet utredet av et utvalg under ledelse av fylkesmann Ebba Lodden. Utvalget foreslo ingen ny lov, men gikk i stedet inn for at statens tilskudd til diakontjeneste skulle økes.

I år er dette tilskuddet på 1.122.000 kroner, og av dette er 300.000 kroner øremerket på et 3-årig forsøksprosjekt med soknediakoner. I tillegg har Kirke- og undervisningsdepartementet for 1985 bevilget 125.000 kroner til et forsøksprosjekt med prostidiakon i Telemark.

Omfatter ikke frivillig diakoni

I det lovforslaget Regjeringen nå legger frem henvises det til at det drives en omfattende diakonal virksomhet i regi av frivillige kirkelige organisasjoner. Denne virksomheten faller imidlertid utenfor rammen av det som tas opp i lovforslaget, og departementet har ikke til hensikt å gripe forstyrrende inn i det frivillige arbeid som gjøres av kristelige organisasjoner og institusjoner i Den norske kirke.

Lovforslaget har heller ikke til hensikt å endre på ordninger som i dag er etablert innen hjemmesykepleien.